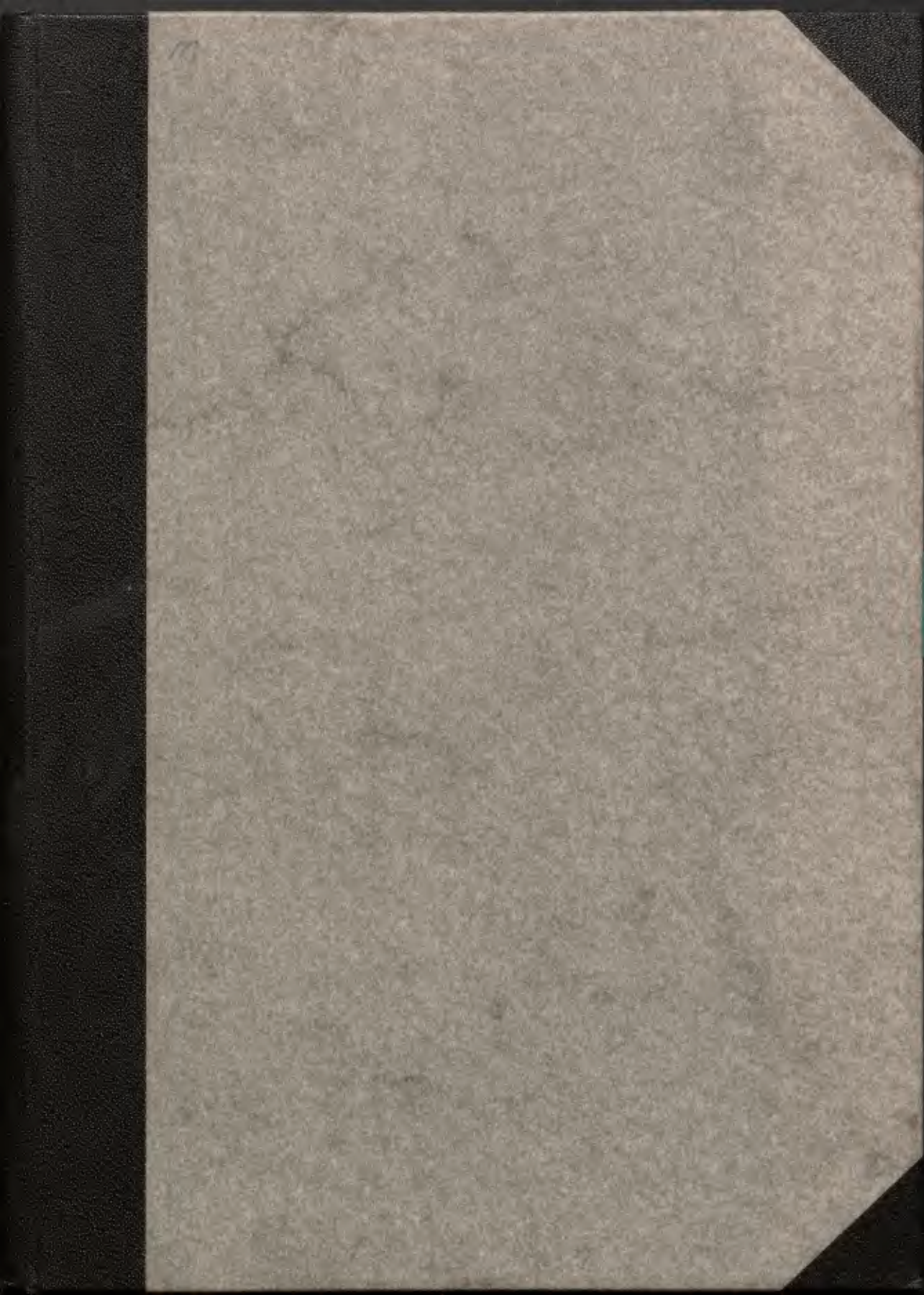
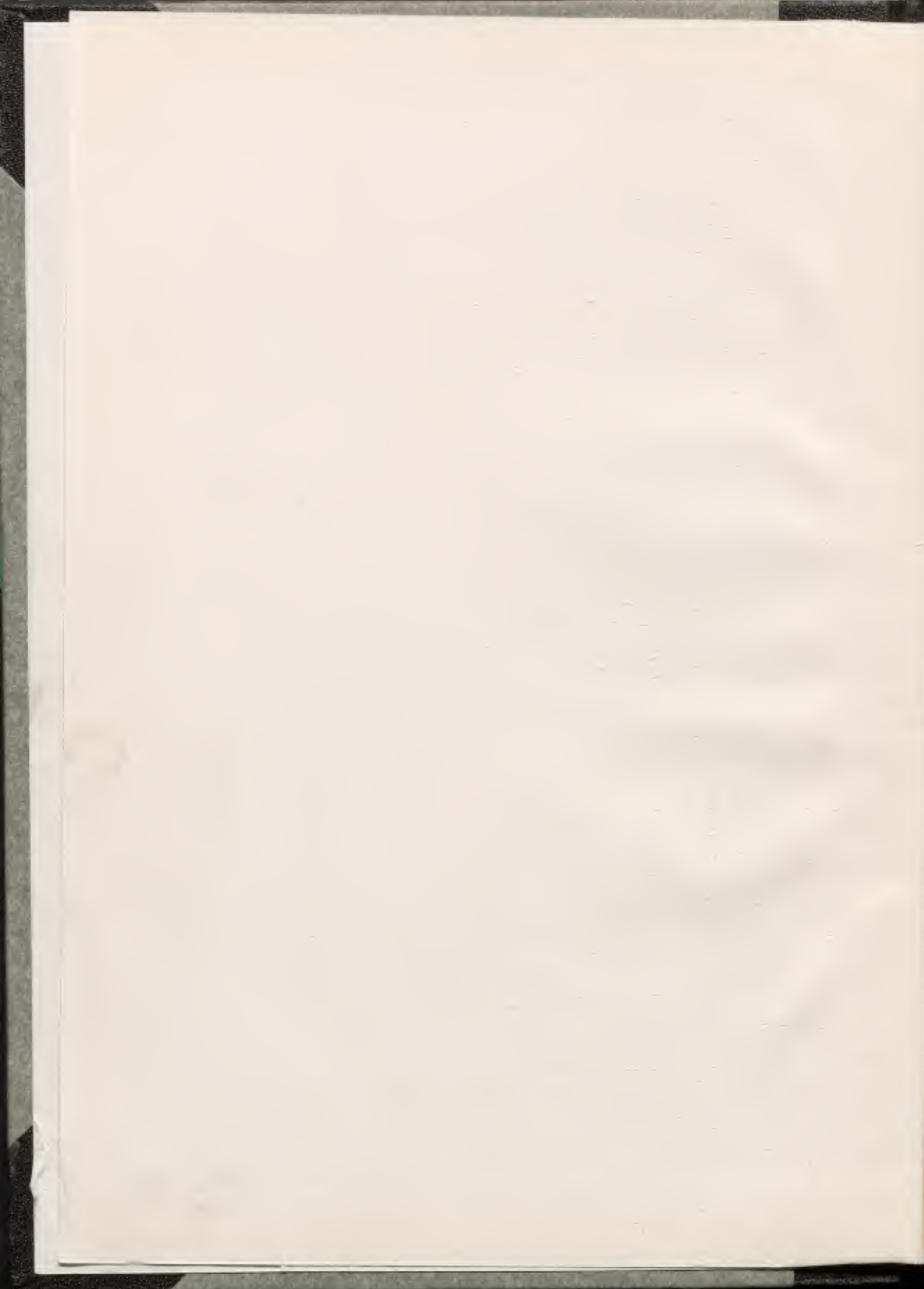

Պ Ա Տ Կ Ե Ր

ՀԱՆԴԵՍ ԱԶԳԱՅԻՆ ԵՒ ԶԱԽԵՇՏԱԿԱՆ

Ա. ՏԱՐԻ

1887 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1

ԹԻԻ 1

ՊԱՏԿԵՐ

Մեր անբաւ եւ խորին երախտագիտու-
իւնը կը յայտնենք կրթական Նախարար-
աւմ. Միւնիւֆ փաշայի, որոյ մասնաւոր
որհիւր տէր եղանք Պատկերին:

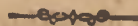
Այս շնորհ յոյժ թանկագին է մեզ հա-
ւար, որովհետեւ հոսի ապա ազատեցանք
նձակէ մը՝ որ անկայուն էր եւ անշուշտ
նախորժ մեր յարգելի Բաժանորդաց եւ
նթերցողաց, որ անտարակոյս դո՛ւ պիտի
նին նոյնպէս Պատկերի հրատարակութենէ:

Պատկերը պիտի պարունակէ ազգային
որձոց վրայ Տեսութիւններ, Պատմական,
Պոական, Գիտական, Բարոյական եւ այլ
տակար հրատարակութիւններ: Այս
ըջ եւ Զաւեշտական յօդուածներ: Այս
ըջնոյն ընդարձակութիւն պիտի տրուի ա-
ն թերթի մէջ:

Պատկերը պիտի հրատարակուի ամեն
թ. օրը անգամ մը ներկայ դիրքով եւ ու-
սմալ:

Տարեկանն է կէս ոսկի Օսմ. իսկ 1 ոսկի
արողք պիտի նկատուին իբր սատար գոր-
ւ. Հատը 40 փարայ է:

Բաժանորդագրութեան եւ խմբագրու-
թեան վերաբերեալ գրութիւնք պէտք է
ուղղուին առ խմբագիր-Տնօրէն Մ. Գալիա-
մաճեան ի Սարճեան տպարան, Մէրճան,
Րիւշտի էֆէնտի. խանի տակ թիւ 20 եւ կամ
ի Պահճէ-գարու ջրավաճառ Պօղոս եւ Յակոբ
աղայից խանութը:

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻԻՆ

Գոհութեան արժանի է որ նորն-
աւր Գաղ. Ժողովը Ամեն. Ս. Պատրիարք
Հօր ստիպողական թախանձանացը վրայ
ընդունեց ազգովին իրեն՝ վստահացեալ
պաշտօնը այնպիսի ժամանակ մը՝ յո-
րում բաղմաթիւ խնդիրք կան խճողեալ
կարօտ հիմնական լուծման, խնդիրներ,
զորս թուած ենք արդէն կիրականօրեայ
Հայրենիքի մէջ, ուստի կրկնեմք աւելորդ-
կը համարինք:

Յայտնելու համար մեր կարծիքը
Պատկ. Գաղ. Ժողովուր հետեւեալք ուղ-

զուլթեան և ընթացիցը՝ կ'սպասենք տեսնել իւր հիմնագրի հրատարակութիւնը, էջմիածնէ մեր ստացած տեղեկութիւնք կարի նպատակով եւ վերաբերմամբ Վեհ. Տ. Մակար Ս. Կաթողիկոսի գործունէութեան. Ն. Վեհափառութիւն կը ձեռնարկէ էջմիածնի վերաշինութեան և իւր հոգածութեան մասնաւոր առարկան ըրած է Գէորգեան ճեմարանը:

Ոչ նուազ գոհացուցիչ է մեր Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր գործունէութիւնը վերաբերմամբ ազգային առկա իր կարևոր խնդրոց և գործոց, որոց վասն կը շարունակէ իւր ջանքեր և կ'ընէ ուր որ անկ է պէտք եղած դիմումները:

Եւդոկիոյ բանտարկեալք աղատեցան. Ն. Կ. Վեհափառութեան այս մեծ ջնորհ ևս կուգայ լեցնել ոչ նուազ խնդրութեամբ Հայոց երախտագէտ սիրտերը:

Ստուգիւ բազում են Վեհ. Սուլթան Համիտ Բ. ի ջնորհները, զորս առատօրէն կը նուիրէ ամեն անգամ դժբաղդ արկածելոց, այն է, բանտարկելոց, սովելոց, հրկիզելոց, ևայլն:

Բարեբաղդ են և հպարտ Թուրք, Հայ, Յոյն, Հրեայ և այլ ազգաբնակչութիւնք, որ Վեհ. Սուլթան Համիտ Բ. ի նման հանձարեղ, կորովամիտ, վեհանձն, բարեգութ, լուսամիտ և հպատակասէր մեծ Կայսր մ'ունին իրենց Գլուխ, Որ իւր միակ մտածման և հոգածութեան առարկան ըրած է երկրին բարգաւաճումն և միլիոնաւոր ժողովրդեան բարօրութիւնը:

Կը մաղթենք ի սրտէ որպէս զի երկինք ընդ երկար պահպանեն մեր սի-

րեցեալ Վեհապետի կեանքն ի միութարութիւն և ի ախոյանս իւր միլիոնաւոր հպատակաց:

Ձմիւռնական գործերը բարւոքում մը կրած չեն տակաւին և պայքարը կը շարունակէ նոյնութեամբ:

Այս վիճակ անշուշտ ցաւալի է. Նոր հանրագիր մ'եւս եկած է:

Մէկ կողմը կը պաշտպանէ տեղւոյն նորակազմ Գաւառ. Ժողովոյ կազմութիւնն և անհամբեր կ'սպասէ անոր վաւերացմանը, իսկ միւս կողմը կը շարունակէ իւր բողոքներ՝ առարկելով թէ ապօրինութիւնք տեղի գտած են. Այս կէտքնութեան կը կարօտի:

Փափաքելի է անշուշտ որ այս խնդիր հաշտութեամբ վերջանայ երկու կողմէ ալ փոխադարձ զիջողութեամբք և պատուաբեր պայմաններով, վասն զի երկու կողմն ալ կը գտնուին պատուաւոր և բարեսէր անձնաւորութիւնք:

Վստահելի աղբիւրներէ տեղեկութիւն ունինք թէ երկու կողմն հաւատարապէս ընդդէմ է յիշատակութեան և Շահպաղլեանի խնդրոց:

Թղթակցութիւն մը կը յայտնէ թէ Շահպաղլեան պատրաստ է Պօլիս դալու, եթէ իրեն ուղղակի հրաւեր ղրկուի:

Շահպաղլեան լաւ կ'ընէ եթէ փոխանակ հրաւերի սպասելու՝ փութայ ինքնաբերաբար գալ և անշուշտ Գեր. Մելքիսեդեկ աղէկ կ'ընէ, եթէ համոզէ զՇահպաղլեան որ երթայ, փոխանակ ինք բազմիւ յղելու տեղական կառավարութեան թէ՝ « Շահպաղլեան ո՛ր և է յանցանք մը չունի »: — Գեր. Մելքիսեդեկի այս ըրածը միջոց մ'է, որ Ամեն.

Ս. Պատրիարք Հօր և Ազգ. Վարչութեան ազդեցութիւնը բեկանելու և ազգային արժանապատուութիւնը վիրաւորելու կը ծառայէ, որովհետեւ մի այնպիսի արարք ազգային օրինաւոր իշխանութիւնը անարգելու կը միտի, որ հարկաւ ներելի չէ և ոչ ումեք, զի այդ իշխանութիւն հաստատեալ է Վեհ. Սուրբանէն:

Մենք կատարեալ անկեղծութեամբ խորհուրդ կուտանք Գեր. Մելքիսեդեկի, որպէս զի իւր ընթացքն հաշտեցնէ ազգային պահանջմանց և փութայ սիրաշահել երկպառակեալ ժողովուրդը, բառնայ կնճիւղը, և, ինչպէս որ իւր հովուական պարտաւորութիւնն է, խաղաղութիւն հաստատէ, որովհետեւ աստ խիստ գեշ տալաւորութիւն ըրած է Ազգային Բարերար Սպարթալեան Վսեմ. Յովհաննէս էֆէնտի զգացած վիշտն այնպիսի պատճառներու համար՝ որ պէտք չէր տեղի ունենային:

Շատ դիւրին է Ազգային Բարերար մը վշտացնել, բայց շատ դժուար է ազգային բարերարներ յարուցանել:

Կարնոյ առաջնորդութեան համար ընտրելի կ'առաջարկուի Աշդեան Գեր. Խորէն Եպիսկոպոս:

Ն. Գերապատուութիւն ուսեալ, լըջամիտ և պարկեշտ եկեղեցական մ'է, որ կրնայ օգտակար ըլլալ իւր խոհեմութեամբն և ուսումնասիրութեամբը, բայց պարտինք յարել թէ ոչ նուազ արժաւաւոր է Ասլանեան Գեր. Ներսէս Ծ. վարդապետը, որ արդէն հաւաստիքներ ընծայած է իւր կարողութեան և ուսումնասիրութեան:

Այս կամ այն, վերջապէս հարկ է

ժամ առաջ Կարնոյ բազմահայ վիճակին համար ընտրել մի կարող առաջնորդ, որ գիտնայ գոհացնել տեղական պիտոյքն ու պահանջները՝ գրաւելով անշուշտ նահանգական իշխանութեան սէրը, վրատահութիւնն ու համակրանքը:

Այս պայմանաւ անհրաժեշտ է փութացնել ընտրութիւնն այն ամեն դաւառաց՝ որ զուրկ են առաջնորդէ մանաւանդ այնպիսի ժամանակ մը՝ յորում կը դանդատուի ճիշդութեաց և Ամերիկացի միսիօնարաց գործունէութենէն. մինչդեռ բուն դանդատը պէտք է ընենք մենէ որ մեր Եկեղեցին և ժողովուրդը պահպանելու համար ազդու և հիմնական միջոցներ ի գործ դնելու կը վարանինք, և մեր ժամանակը դժբաղդաբար չատ անգամ միայն խօսելով և թուղթի վրայ գեղեցիկ այլ ստէպ անիրականալի ծրագիրներ պատրաստելով կ'անցնենք:

Այսու հանդերձ՝ կը սիրենք յուսալ թէ նորակազմ Բաղաքական Ժողովն ընդ նախագահութեամբ գործունեայ և ջանասէր Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր և աջակցութեամբ Պատկ. Կրօնական Ժողովոյ ձեռք կ'առնու հիմնական միջոցներ դարմանելու համար չարիքը՝ տեղական պիտոյից և պահանջմանց համաձայն տալով դաւառաց հարկ եղած կազմակերպութիւնը, միացնելով առաջնորդութիւն ընդ վանահայրութեան, որ անհրաժեշտ պայմանաց մին է հիմնական բարեկարգութեան, և որոյ կարեւորութիւնն և օգտակարութիւնը արդէն բացատրած ենք ընդարձակօրէն, ինչպէս շեշտած ենք նաև Ազգ. Ժողովոյ վերակազմութեան խնդրոյն վրայ, որ մին է

Սահմանադրութեան էական պահանջումներէ:

ԳՐԱԿԱՆ

ԸՆԾԱՅ ԱՌ ...

ԱՃԱՌՆ

Այս հոտաւէտ աճառն ընծայ
Կրնեմ քեզի, որպէս զի նա
Երբ ընդայդուն զարթնում քունէդ
Ո՛վ դու սրբոտիս անձկոտ պըւէտ.
Քնքուշ ձեռքերդ երեսդ անուշ
Փոխան ինձի նաև քոյդ թուշ
Փըրփոռներովն յար համբուրէ
Եւ սէրս ալ քեզ յիշեցնէ:

ԱՐԱՅ

ՀԱՅԵԼԻՆ

ԿՈՅՐԻ ՄԸ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԸ

ՆԱՄԱԿ ԵՐՐՈՐԴ

Ա՛, բարի Անայիս, ո՛րչափ լուրեր
ունիմ քեզ տալիք և այս աշխարհիս մէջ
ո՛րչափ բաներ կ'անցնին, որ անծանօթ
կը մնան... Ահաւասիկ ինչ որ ինձ պա-
տահեցաւ, և զայդ քեզ պատմելով,
աչքերէս, հրաշքի պէս, արտասուք կը
թափին:

Քանի օրեր վերջը այն տեսակցու-
թեան օտարականին հետ, զոր ես « իմ
հայելիս » կ'անուանեմ, պարտէղ իջած

էի, մօրս թեւերուն վրայ կռթնած,
յանկարծ զինքը աճապարանօք կ'անշե-
ցին: Ինձ այնպէս թուեցաւ թէ սպա-
սուհին աճապարելով վաղելով ձայնին մէջ
կցկտուր և յուզեալ բան մ'ունէր:

— Ի՞նչ կայ, մայր, հարցուցի խռո-
վելով:

Ոչինչ, աղջիկս, անշուշտ այցելու-
թիւն մը: Մեզ նման բարձր դիրք ու-
նեցողն պարտի համակերպիլ ընկերու-
թեան:

— Եթէ այսպէս է, ըսի իրեն փա-
րելով, ա՛լ կը թողում գրեզ, գնա քու
սովորական շնորհալիր կերպովդ պատ-
ուասիրել այն «սալօնին» մէջ, որոյ յա-
ւիտենական « թափիսըրին » ես կը կազ-
մեմ:

Մայրս ճակատիս վրայ իւր երկու սա-
ռուցեալ շրթները զետեղելէ յետոյ՝
լսեցի իւր ոտքերու պարտիզի աւազնե-
րուն վրայ հանած ձայն:

Հաղիւ թէ անհետացաւ յաչացս,
երկու դրացի դործաւորաց ձայները լը-
սել կարծեցի, որք, ինքզինքնին միայ-
նակ համարելով՝ կը խօսակցէին իրարու
հետ: Դու քաջ դիտես, Անայիս, որ երբ
Արարիչը կը զրկէ զմեզ մեր զդայարա-
նաց մէկէն, կարծես թէ զմեզ միմիկա-
րելու համար միւսներն աւելի կը զօրա-
ցնեն. կոյրը՝ միջոցներ պարունակող աչ-
քերէն աւելի վարժ լսելիք ունի... Թէ-
պէտ և ցած ձայնով՝ բայց խօսակցու-
թենէն բառ մ' իսկ չկորուսի, և ահա ի՞նչ
որ կ'ըսէին:

— Այս խեղճ ընտանիքը, ո՛րպիսի
թշուառութիւն, դարձեալ « հիւսիսէներ »
են:

— Խեղճ աղջիկը բանէ մ'ալ տեղէն
կութիւն չունի:

— Չը գիտեր թէ զինքը երջանիկ
րնելու համար իւր կուրութենէն օգուտ
կը քաղեն:

— Բայց ի՞նչպէս:

— Անշուշտ, այն ամենը զոր իւր
ձեռքը կը շօշափէ, թաւիչէ և « աքա-
ժուէ » է, միայն թէ թաւիչը մաշած և
« աքաժուէ » իւր փայլունութիւնը կոր-
ուսած է: Սեղանի վրայ նա կը ճաշէ
համադամներ, առանց գիտնալու անմե-
ղը թէ թշուառ սպասուհին ծածկած է
իրմէ թէ միևնոյն սեղանին քով հայրը և
մայրը դրեթէ միշտ չոր հաց կ'ուտեն:

Ա՛հ, Անայիս, կ'ըմբռնենք արգիւթը
իմ վիշտս, յուզմունքս և խռովութիւնս:
Իմ կուրութիւն առիթ կը համարուի իմ
երջանկութեան. այն խաւարին մէջ, ուր
կամ, հարկաւորէն ի դատ՝ աւելորդն ինձ
կը հոգացուի... Ո՛հ, այդ բան հայրա-
կան վսեմ խուսափանք մ'է, կաթոսին
սիրոյ և փափկամորտութեան լրումն և
երախտապարտ սրտի մէջ մթերեալ բո-
լոր գանձերը կարող չեն վճարել այս
անջնջելի պարտքը:

ԳԻՒՂԱԳՆԱՅՈՒԹԵԱՆ ՏՊԱԿՈՐՈՒԹԻՒՆՔ

(Եար. Կիրակնօրեայ Հայրենիքի 16 բուկն.)

Եէնի-Մահալլէի օդն ուրիշ թաղե-
րու վրայ մեծ առաւելութիւն ունի,
այնպէս որ Պէօյլիկ-տէրէ բնակող մը Ե-
նի-մահալլէ օդափոխութիւն մ'ընել կըս-

« Իպուի. այս գիւղի տուններուն մէկ մա-
որ լերան ստորոտը շինուած են, որուն
օդը շատ դէշ է տանց իրարու մօտ լի-
նելուն և օդը ազատ ելեմուտ չդնելուն
պատճառաւ, մէկ մասն ալ լերան գա-
ղաթը կառուցած են. այս տեղի օդը
սքանչելի է, հոմէ անտալիաս է, միշտ
զով կը փչէ և հիւսիսային քամին գրեթէ
միշտ կայ: Ուտելիքի կողմէ շատ նե-
ղութիւն կը քաշեն, որովհետեւ ստիպ-
ուած են չուկայ իջնել և մինչեւ Սարը-
ետը երթալ. հասարակ խմելու ջուր
չունէին, բայց այժմ զայն ալ ունեցան
այս վերջին օրեր: Տէրքօսի ջրի խողո-
վակները մինչեւ Քափաք պիտի երկըն-
նան. շատ տուններ և խանութներ սկը-
սան ալդ ջրէն դործածել. խմելու հա-
մար Հիւնքետրի պատուական ջուրն ու-
նին, որուն տակաւը 100 փարայ է:

Պաղար-պաշի. — Ծովեղերեայ չքնաղ
գիրք մ'ունի, հոմէ միշտ կը փչէ. թա-
ղեցիք ընդհանրապէս այս տեղի գաղի-
նօներն կը յաճախեն և « պիացան » ալ,
մանաւանդ գիշերները, միշտ բանուկ է:

Փռուրտաքի-պարտէզ. — Նոյն հա-
մնամտութիւնը ունի Պաղար-պաշիի հետ,
միայն սա տարբերութեամբ որ գիրքն
քիչ մ'աւելի բարձր է:

Օթուզ-պիր. — Ծովեղերեայ գեղե-
ցիկ տեսարան ունեցող վայր մ'է, ուր
կայ սրճարան մը, և ուր բազում ըն-
տանիքներ կը յաճախեն. խմելու ջուր
չկայ:

Գափաղ. — Օթուզ-պիրի գրեթէ
կից գիւղ մ'է. բնակիչք մեծ մասամբ
թուրք են. օդը, մածունն և թուղը
խիստ անուանի են. աստ մեծ պարտէ-
զով « գաղինօ » մը կայ, ուրկէ ամբողջ

Վոսիորի հմայիչ տեսարանն ու Սիւ ծովը կրնաս դիտել. ամեն օր ժամը 9ի միջոցները զինուորական նուազածուաց խումբը ժամու մը չափ ընտիր կտորներ կը նուագէ. հոս ալ յաճախողներ կը գտնուին:

Եէնի-մահալլէցիք այս դրօսավայրերէն զատ ունին նաև ուրիշ գեղատեսիլ և բանաստեղծական վայրեր, որպէս ջրերն՝ գիւղէն 20 վայրկեան հեռաւորութեամբ. ճանքաները քիչ մ'անտանելի են առատ փողի պատճառաւ:

Թահիրին-պաղը. — Զրերը երթալու համար այս տեղէն կ'անցնուի. սա ընդարձակ ծառախիտ պարտէզ մ'է, ուր կայ սրճարան մը:

Օրթա-չէչմէ. — Թահիրին-պաղէն քիչ մը հեռանալով սրճարան մը կը նշմարուի պարտէզով մը շրջապատեալ. օդը լաւ է, շատեր հոս կը նստին ջուրերը երթեկողները դիտելու համար:

Քէստանէ-սուի. — Անտառներու մէջ գեղեցիկ դիրք ունեցող սրճարան մ'է այս, օդաւէտ վայր մը՝ ուր ակորժակդ կը բացուի. ջուրն շատ անուշ և մարտողական է. իւր մէջ երկաթ ևս կը պարունակէ:

Յընտըք-սուի. — Քեստանէէն քիչ մը վար և անոր մօտ միեւնոյն դիրքն ունեցող ուրիշ սրճարան մ'է, ունի նաև թատրոն մը. հոս այնչափ չեն յաճախեր. ջուրը միւս ջրերէն վար է:

Զըրչըր-սուի. — Սա բանաստեղծական վայր մ'է գեղատեսիլ ծառերով և շատըրվաններով զարդարուն. իւր տեսարանին գեղեցկութեան համար այս վայրն աւելի սիրած եմ, թէ և օդն այն-

չափ լաւ չէ. կիւրակէ և ուրբաթ օրեր « ալաթուրքա » նուագարան կայ. ջուրն թեթեւ է, ո՛րչափ կ'ուղես խմէ, ծանրութիւն չտար, միայն կ'ստիպուիս յաճախ միզել. այս է բուն օգտակարութիւնը:

Երբ խօսքը Զըրչըրի վրայ է, աստ տխուր պարտականութիւն մ'ունիմ կատարելիք. ա՛հ, հոս տեղն է շեշտել անմահ և տիեզերահաշակ բանաստեղծին — Շէյքսպիրի խօսքն. — To be or not to be, that is the question... Դեռ երկու երեք շաբաթներ չանցաւ մեր խօսակցութեան վրէպն՝ զոր ունեցայ պաշտօնակցիս՝ Տ. Քավաֆեանի հետ այս վայրին մէջ, և այսօր, ա՛հ, ոչ ևս է. շատեր լացին նորա մահը, այլ քիչեր լացին նորա կեանքը... այո՛, իւր երիտասարդութեան ժամանակ իւր վրայ լացուց զիս իւր տըխուր, մեռելահոտ և մելամաղձիկ շեշտերովն, անագորոյն բաղդը իւր ահռելի ճիրաններուն մէջ առաւ այդ գորնանային դիւափթիթ վարդն որ այնքան թոյր աւ բոյր կը խոստանար, որ այնքան հոգիներ պիտի զովահարէր:

(Եարուճակելի)

Ի ՊԵՇԻԿՍԱՀ

Մաքրուհեան վարժարան. — Այս վարժարանը կրնանք ըսել թէ չորս տարիներէ ի վեր Պոլսոյ ազգային վարժարանաց մէջ նախանձելի դիրք ունեցած է շնորհիւ արդի Պատ. Հոգաբարձութեան, որ մեծ հոգ տարած է և կը

տանի բարեկարգութեան և բարեօր-
գաստիարակութեան: Ի ձեռն ուսուց-
չական ընտիր մարմնոյ մը կաւանդուին
հայերէն, տաճկ. ֆրանս. և անգղիերէն
լեզուք, ուսողութիւն իւր ամեն ճիւղե-
րով, քանակագիտութիւն, բնական գի-
տութիւնք, տումարակալութիւն, կար
և ձև:

Արդէն յայտնի եղան արդի Հոգա-
բարձութեան քառամեայ շրջանի մէջ
տարած ջանքերն մրցանակաբաշխութեան
օրը, յորում երկու պտրոնայք և 6 օ-
րիորդք ներկայացան իբր շրջանաւարտ,
որք ստացան իւրեանց վկայականներ:

Գոհութեամբ տեղեկացանք թէ նոյն
շրջանաւարտներէ մին՝ Պ. Նիկողոս Աղաս-
եան՝ 13 ամեայ պատանի՝ յաշողելով Մէ-
արիֆի պաշտօնատան մէջ կազմեալ քըն-
նիչ յանձնախմբի մ'առաջ տաճկ. լեզ-
ուաւ երկրաչափութեան, գիտութեանց,
տաճկ. արար. պարսկ. և ֆրանսերէն
լեզուաց յաջող քննութիւն մ'անցնելով՝
Պատ. Հոգաբարձութեան ձեռամբ կայս.
(Միւլքիւլէ) վարժարանը դրուեր է:

Նոյն օր ազգային և օտարազգի
վարժարաններէ ներկայացեալ 80 ի չափ
աշակերտներէ հազիւ 9ը կարող եղած
են յաջող քննութիւն անցնել, որոց ա-
ռաջինն եղած է յիշեալ Պ. Գրիգոր Ա-
ղասեան աղքատիկ՝ բայց ուշիմ՝ պատա-
նին, որ իւր քաջ պատասխաններովն ամ-
բողջ կրթական նախարարութեան և քըն-
նիչ յանձնախմբին զարմացման և դոհու-
նակութեանն արժանացած է:

Ազգ. Կեդր. Վարչութեան Պատկ.
Կրօն. Ժողովն ևս տեղեկանալով քննու-
թեանց առթիւ իւր կողմէ կարգեալ

քննիչներէ յիշեալ վարժարանի յառա-
ջադէմ վիճակն, Ամեն. Ս. Պատրիարքն
օրհնութեան կոնդակ ղրկած է յիշեալ
վարժարանի Պատ. Հոգաբարձութեան
և Ուսուցչական մարմնոյն:

Գոհութեամբ տեղեկացանք նաև թէ
տեղւոյն Պատ. Թաղ. Խորհուրդը նոյն
վարժարանի դիմացը գտնուած 1000
կանդուն գետինը այս օրերս դնած է,
զոր աշակերտաց համար պարտէզի կը
փոխարկէ:

Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրն ևս 3-4
շաբաթ առաջ յիշեալ վարժարանն
այցելութիւն տալով՝ դատախօսութեանց
ունկնդիր եղած և կրօնի, հայերէնի և
անգղիերէնի մէջ զուսանողս քննելով՝
խիստ դոհ մնացած և իւր կենդանա-
ղիւրը նուիրած է:

Հոգաբարձութեան բարեջան ան-
պամք են Մեծ. Տրդատ Տատեան, Մաք-
սուտ Խիւտապէրտեան, Մարտիրոս Այ-
վազեան և Անդրանիկ Քալէմճեան է-
ֆէնտիք, որք ամենայն անձնաւերու-
թեամբ կախատին:

Ծնորհաւորելով յիշեալ Հոգաբար-
ձութիւնը, կը փափայինք որ թաղեցիք
իրենց կողմէ նիւթական ու բարոյական
ամեն աջակցութիւն նուիրելով՝ ջանառ
միշտ հաստատուն ու յարատեւ վիճակի
մէջ պահել նոյն վարժարանը, որ արդէն
սկսած է օգտակար ըլլալ:

ԶՈՒԱՐ ԶԱԼԻՓ

ԴԻՄԱԿԱՒՈՐՆԵՐ

Էֆէնտիս, եթէ կը ներէք, պիտի հա-
մարձակիմ խոնարհաբար դիտել տալու ձեզ
թէ...

— Ի՞նչ, —

— Հասարակաց կարծիքը...

— Ո՞ր Հասարակաց կարծիքը, —

— Կ'աղաչեմ, շնորհ ըրէք ըսել, Հասարակաց կարծիքը չհանդուրժեր որ իրաւանց եւ արդարութեան դատի մը ակոյեանը...

— Ի՞նչ կ'ըսէք, մարդ Աստուծոյ, ի՞նչ իրաւանց եւ արդարութեան դատ է այդ ըսածդ ու ի՞նչ ակոյեան, —

— Փոքր ինչ համբերութիւն ունեցէ՛ք ազգասիրաբար...

— Դարձեա՛լ ազգասիրաբար. ի՞նչ անըստաւ ազգասիրութիւն է ձերը...

— Կ'աղաչեմ, մի՛ յուզուիք.

— Ո՛չ, ես չեմ յուզուիր.

— Պատիւ ունիմ խնդրելու որ չխռովիք.

— Լա՛ւ, ըսէ, շարունակէ.

— Շատ կը վշտանամ, եթէ իմ ազգասիրութիւնս խնդրոյ ներքեւ ձգէք.

— Այդ ձեր կասկածն է.

— Ի՞նչ կ'ըսէք, էֆէնտիս, միթէ ես կասկածելի՞ եմ.

— Խնդիրը ըսէք, խնդիրը.

— Այո՛, խնդիրը...

— Որ կուգայ զձեզ դռնել, այնպէս չէ՞.

— Կ'աղաչեմ...

— Եւ կամ դուք կ'երթաք դռնել, միեւնոյն է.

— Շատ դժբաղդ եմ, էֆէնտի...

— Ազգասիրաբար.

— Ո՛չ, ոչ երբէք, ազգասիրաբար միշտ բարեբաղդ եմ ես.

— Ատոր տարակոյս չկայ.

— Դարձեա՛լ կը կասկածիք.

— Ձէ՞ք ուզեր որ կասկածիմ.

— Անշուշտ, անշուշտ.

— Ուրեմն խնդիրք ի՞նչու կուգան, զձեզ դռնել եւ կամ դուք կ'երթաք անոնց ոտքը.

— Ի՛նչ ընկմ, սիրտս չհամբեր.

— Յայտնի է արդէն. շարունակեցէք.

— Սակայն փարատեցի՞ք ձեր կասկածը.

— Ինձ վերապահեալ է այդ.

— Այդու կը վերադարձե՛ք իմ անկեղծութիւնս.

— Կրնայ չվերադարձի՞ք ձեր մեծապատիւ անկեղծութիւնը, զոր ճանչնալու պատիւ ունիմ արդէն.

— Յիշեցէք սակայն որ ձեզի ծառայութիւններ մատուցած եմ.

— Կը սխալիք, բարեկա՛մ, ազգը ես չեմ.

— Բայց ի պատիւ ձեզի բրի.

— Շէ՛ն կեցէք.

— Արդէն չէ՛ն ու պայծառ եմ, ողջ եղիք.

— Ուրեմն ալ ձայնդ կարէ ու քաշուէ.

— Քաշուած եմ, վարժարանը բարեկարգելու նուիրած եմ զիս, տեսնէք, բերներն ուղ. ջուրերը կը վազէ.

— Ի՞նչ ըրիք.

— Աղուորիկ պատանա՛մը...

— Պատանա՛մ ալ բերնիդ. ըրէ՛ ու գնա տեղդ նստէ.

— Դուք հոգ մ'ընէք, էֆէնտի, ես իմ տեղս ամուր բռնած եմ, մարդ բան չկրնար ընել ինձի, ես ամեն բան կարգի դրած եմ. գիտէք իմ կարողութիւնս.

— Եթէ պտոր կը վատահիս, ողորմելի բան է.

— Ի՞նչ կ'ըսէք, ուրեմն չէք ճանչնար.

— Երկան մ'ըներ, խօսքդ լմնցուր.

— Բայց իմ արժանապատուութիւնս կը վերաւորէք.

— Անհոգ եղիր, եթէ ես զայն կը ճանչնամ, վերադրուելու տեսակէ չէ, դուն խօսքդ ըրէ.

— Խօսքս այն է որ Պօլիս գալու չէ.

— Ո՞վ.

— Մեր պաշտպանեալը.

— Այդ անկարելի է.

- Շատ կ'աղաչեմ :
- Ո՛չ, ո՛չ, ընաւ մ'աղաչեր :
- Հասարակաց կարծիքը դէմ է :
- Զեր մէկ քանիին կարծիքը Հասարակաց կարծիք չէ :
- Մինչեւ հիմայ այնպէս ճանչցուած է :
- Անցած է հիմայ այն ժամանակը :
- Անցած չէ :
- Այո՛, այո՛, ձեր դիմակները վար առնուած են :
- Դիմակներ չեն պակսիր :
- Այլ եւս դիմակաւորներու հաւտացող չկայ :
- Լա՛ւ խորհեցէք, գուցէ օր մը վերջստին պէտք ունենաք իմ ծառայութեանցս :
- Տըռտըռ չուզեր :
- Ես տըռտըռ չեմ ըներ, բայց կը տեսնէք թէ ինչ կ'ընեմ :

ԻՌԻՄԻՋՏԵՆ ԱՂԶԻԿՏԵՍ ՄԸ

Կատար խաթունը առտու մը կանուխ հաղցած զարդարուած կը պատրաստուէր տունէն դուրս ելնելու տղան որ դեռ անկողինն էր, պառկած տեղէն կըսէ մօրը՝

— Տուտու՛, ներէնէ կիտիչ, էրքէն տէեի՛լ մի տահա, էեէր ժամա կիտէեօրսան, պատարազւոր փափազ պիլէ տահա պու վաղըթ ուղուտա. —

— Սէն պէնիմ քէֆիմին քէհիեաոր տէեիլին, ճանըմ ներէնէ խաէրսէ պէն օրայա կիտէրիմ. քա մեղա՛յ, կեսօ՛ւրս ես դուն իմին, էրեկմարդիկ մէկ օրը հազար տեղ կը պտտին, կնիկները կը խառնուի՞ն. —

— Օրասը էօլլէ ամա, պէնիմ պու կիւն միսաֆիրիմ վար կէլէճէք, եալընըղ պէն պիր քիլի, նէ՞ եափապիլիրիմ, դատընըն իչի պաշգա, եէմէք փիշէճէք, սուֆրա գօնուլաճադ, փառք Աստուծու, էթ տիւն սապահտան պէրի տիր, մութպաղըն թափանընտան ասըլը տուրուեօր, պու կիւն կիրակի, նէ կիւնտիւղիւն պիր սըճազ եէմէլիմիղ վար, նէ տէ աղչամա, ֆառըղ իտէլիմ պու կիւն պիր իգթիզալը իշին գուհուր էստի կիտէյօրսուն, տիւն աղչամա դատար նէ՞ եալիտըն. —

— Օնուտա սէնտէն սօրմազլար, պատասխանեց Կատար վերջին ծայր բարկութեամբ, ծառուըներս վեր առի ինչուկ իրիկուն խաղացի, հասկցա՞ր հիմա, քա մեղայ, չօք չէյ, շատ պան, չի խօսիմ ըսի չեղաւ, պերած միսը չեմ էփեր տէլի խապիլը կտնայ նէ իս պիտի նահըտըկէ. ինսանութին չէ՞ մի, պէլքիմ էրէկուան օրիկս քէֆ չունէի. էրիկ մարդ չէ՞ք մի, նէ՛ հիւանտը կիտէք նէ սաղը. ամեն թէմիօնիտ տեղը կուզէք նէ երլլըխճի մը պունեցէք. ես էրէկվան օրը տաքընջս թողը ինչուան կէրէգմաննոց մը աարի պէրի նէ հալ էկաւ կըլխուս, տուն կախեր ինձի ինչե՛ր կըսես. հիմա ասօր միսաֆիրտ գուհուր է ըրեր, ան ալ տէրտս չէ, իրաւցունէ էկողը Արխայոս սարաֆին թողը չէ եա, կտածը թող ուտէ. իշտէ խառափանային մէջը էրէկիրիկունէ էվէլցած կոորճիկ մը խավիմ կայ, քիչ մըն ալ միտին քովէն կտրէ քիւլպաստը մը չինէ, դուն ալ դիմացը անցիր մէկտեղ փորերնիդ կը կիշտացունէք, քէֆէրնիդ կընէք, իշտէ պու. —

Կատար խաթունին տղան տեսնելու

որ մօրը խօսք հասկցնելը կամ զինքը
ան օրը դուրս ելնելու գիտաւորութե-
նէն ետ կեցնելը շատ դժուար պիտի ըլ-
լայ, խոհեմութիւն համարեց լռել քան
թէ ձայն բարձրացնելով դրացիները գըլ-
խուն ժողուել, ուստի ցատկեց անկողի-
նէն հադուեցաւ աճապարանօք և մօր-
մէն առաջ ինք դուրս ելաւ քթին տա-
կէն անլուր հայհոյանքներ մրմռալով:

Կատար տուտուն՝ տղուն բարկու-
թեամբ դուրս ելնելը և փողոցին դուռը
անհնարին ուժգնութեամբ գոցելը տես-
նելով՝ զգացած խնդութենէն երկու մնա-
քթախոտ քաշեց և անպամ մ'ալ հայե-
լիին մէջ վրան գլուխը դիտելէն յետոյ՝
աճապարանօք սանդուխէն վար իջաւ և
փողոցին դուռը բանալով դուրս ելաւ:

Կատար տուտուն ճանքան արագու-
թեամբ կը քալէր և կարելի եղածին
չափ շատ անցուդարձ չունեցող փողոց-
ներէ կերթար, որպէս զի դիմացը ծա-
նօթ մը կամ բարեկամ մը չելլէ և հե-
տը խօսքի չբռնուի:

Կատար տուտուն կուգէր թռչնոյ
նման թռկաւորիլ երթալիք տեղը շուտ
հասնելու համար, բայց ինչ օգուտ,
տարիքին ներած չափովը շարժելու հար-
կադրեալ ըլլալուն՝ վերջապէս իբր մէկ
ու կէս ժամ ճանքայ քալելէն յետոյ՝
կրկնալարկ հին փոքր տան մը առջին
կանգ առաւ և դուռը բաղխեց:

Դուռը չի բացուեցաւ:

Կատար տուտուն անգամ մ'ալ
բաղխեց, նորէն չբացուեցաւ: —

Մեղայ, Տէր իմ, ըսաւ, աճապա
պառկած եմ, եօխսա՝ ծունները թէփէ-
իս, եաղըջ տուռ. ափ ցուի:

Այս միջոցին բանջարավաճառ մը
կանցնէր փողոցէն իւր կողովովը,

— Հա պան մը քի Ասված աջողէ
ըսաւ Կատար ուրախութեամբ, աաքե-
րոջս զավգավթճին է աա մարդը, մէյ
մը սվոր հարցունեմ. — պագսանա պա-
նա, ուստա իլիա, Թնկրտախ օղլու միտ-
եաճի Ակորըն էվի պո՛ւ տըր:

(Կը շարունակուի)

ԱՍԿԷ ԱՆԿԷ

Ո՛հ, ո՛րչափ կը փափագէի տարին
300 ոսկոյ չափ եկամուտ մ'ունենալ: —

— Լա՛ւ, ի՞նչ կ'ընէիր:

— Ոչինչ:

Նորապսակ ամուսնի միջեւ՝

Սիրելի Թումիկս, շատ կը վախնամ
թէ ամուսնական կեանքէն կը ձանձրա-
նաս: —

— Ո՛չ, սիրելիս, ամուսնութիւնն
այնչափ կը սիրեմ, օր եթէ Աստուած մի՛
աւրասցէ, այսօր մեռնիս, վաղը նորէն
կ'ամուսնանամ:

Յիկին, պէտք է դո՛նէ տարի մ'ըս-
պասել կրկին ամուսնութիւն մը կատա-
րելու համար, դեռ երեք ամիս է որ
ձեր ամուսինը մեռած է, ըսաւ տիկին

Ք. իւր բարեկամութեան՝ որ մօտալուտ ամուսնութիւն մը կատարելու դիտաւորութիւն ունէր։—

— Սակայն դուք էրկանս հիւանդութեան ինն ամիսները չէք հաշուեր, պատասխանեց բարկութեամբ։

—

Բնագիտութեան դասատու մը ջերմութեան և ցրտութեան վրայ մի քանի հարցում ուղղեց իւր աշակերտներէն միոյն։

Ջերմութիւնը, պատասխանեց աշակերտը, մարմնոց ծաւալը մեծցնելու, ընդլայնելու և կարելի եղածին չափ տարածելու յատկութիւն ունի, իսկ ցուրտը ընդհակառակը։

Օրինակ մը տո՛ւր, ըսաւ դասատուն։

Ամառը ջերմութիւնը սաստիկ ըլլալուն՝ օրերն ալ երկայն կ'ըլլան, իսկ ձմեռը ցուրտին պատճառաւ կը քաշուին։

—

Թատրոնի մը մէջ։

Հրեայ օրիորդ մը, որ կարի գէր պարոնի մը քով նստած էր, այնչափ սաստիկ յօրանջեց, որ մեր պարոնը բարկանալով ըսաւ՝

Օրիորդ, կարծեցի թէ զիս կ'ըլլել կուզէք։—

— Ո՛չ, պարոն, խոզի միս չեմ ուտեր, պատասխանեց։

Ոճրագործ մը մահուան դատապարտուած էր։ Քահանայն որ զայն խոստովանցնելու պաշտօն ունէր, ըսաւ՝

Ո՛րչափ երջանիկ ես, որդեակ, որ այսօր Աստուծոյ և հրեշտակաց սեղանակից պիտի լինիս։

Ոճրագործը պատառիսանց։

— Շատ պիտի պարտաւորէիք զիս, տէր հայր, եթէ իմ տեղս դուք երթալու բարեհաճէիք, վասն զի կ'երդնում թէ անօթի չեմ։

—

Դասատու մը իւր տշակերտին՝

Այս ի՛նչ է, պարոն, ես քզի բանաստութիւն մը գրէ ըսի, իսկ դուն այո՛, այո՛, ո՛չ, ո՛չ, համամիտ եմ և քուէ բառերը միայն գրեր ես —

— Միւսիւ, հայրիկս երեսփոխան է, ան ալ ժողովներու մէջ ուրիշ բառեր չի գործածեր։

—

Չափագիտութեան դասատու մը, որ իր դասախօսած գիտութիւններէ մի քանին ձեռագիր տետրերէ և միւսներն ալ տպուած գրքերէ կ'աւանդէր, օր մ'իւր տշակերտներէ միոյն հարցուց՝

Պարոն Ք. ալճէպրայի և երկրաչափութեան մէջ ի՞նչ տարբերութիւն կայ։

— Տարբերութիւնը այս է թէ՛ երկրաչափութիւնը տպեալ է, իսկ ալճէպրան ձեռագիր։

Մ. գիւղի բնակիչներէն պարոն Բ. իւր երիտապարդութեանը միջոցին մի քանի անգամ գլխու հիւանդութիւններ քաշած էր. Բժիշկները ըսած էին իրեն թէ՝ իւր գլխուն ցաւը առաջ եկած է «քուրան տէր» է, որովհետեւ Բ. իւր բնակած անեկին բոլոր դռներն ու պատուհանները բաց թողելու սովորութիւն ունէր. Բժիշկները պատուիրեցին նաեւ որ զգուշանայ այլ ևս իրարու դէմ գրունըող բաց դռներու կամ պատուհաններու մէջ տեղ հենալէ: Պարոն Բ. մանրամասնօրէն կը կատարէ բժշկաց պատուէրը:

Այսպէս օր մը Սիրքէճիէն շողեկառք նստաւ, և երբ Գում-Գաբուի առջեւ կառախումբը կանգ առաւ, մի քանի ճանապարհորդք վար իջնն ու դուռը բաց ձգեցին. յայնժամ պարոն Բ. սկսաւ պոռալ ու գոչել թէ՝ «քուրան տէր» կ'ըլլայ:

Պարոն մը, որ քովը նստած էր, ըսաւ՝ չէր կարելի «քուրան տէրը», քանի որ կառքին միայն մէկ դուռը բաց էր:— Պարոն Բ. պատասխանեց, չէք գիտեր, էֆէնտի, թէ կառքին դուռը բաց է, կայարանին ալ դուռը բաց քլլալով «քուրան տէր» կ'ըլլայ, և ինձ Բժիշկը պատուիրած է որ իրարու դէմ գտնուող երկու դռներ բաց չի թողում, վասն զի անմիջապէս գլխու ցաւ կ'ունենամ:

ՎԱՐԴ

Ա Ս Տ Ե Ն Է Ն

Հետեւեալը պատասխանն է Եղեկիէի կողմէ առ Յովէլեան Դանիէլ դրուած յայտարհն հոգւոց:

Թիւ 2.

Առ իմ Եղեկիէլ աղայի եղբօրդդին հոգւոր Դանիէլ Յովէլեան հասցէ յաւերժական խնդութեամբ

յայտարհն հոգւոց

Իմ երկու աչիչ լուս Դանիէլ,

Քո հոգեւորութեան գիրն առաւ Եղեկիէլ՝ իմ մարմնաւոր աղան, կարգաց դմէն աշխարհին վէ քո բարեկամներուն, որ խնդացին և բերկրեցան, նախկին խօսքն որ ասացին, ոչ խէր էր և ոչ մէր, ապա ազնիւ Դանիէլիդ յիշատակութիւնն էր, որ դուրս եկաւ ամենու բերանից՝ իմանալով հոգւորդ հանգստութիւն և քո աղէկ ահվալը:

Լոյս հոգւոր Դանիէլ, մալիւմ էլի քո արժանաւորութեան թէ՝ Եղեկիէլ՝ իմ մարմնաւոր տէր՝ մեղաւորիս վէ սև երեսիս հավալէ արաց, որ առանց տրտունջ մը անելու՝ սիրտիս սիրով, աչքիս լուսով, միտքիս գիտութիւնով վէ խելքիս կարողութիւնով դմէն կեախ (ամեն պտեն) քո մաքթուպներուն ճուղապ տամ, քիւնքի, ինչպէս որ այեան է (որպէս յայտնի է) Եղեկիէլ աղան գրոց ու բրոցէն անտեղեակ է, ինոր համար մեղաւորիս վրէն պարտք դրած է, որ միւճիւպով ձեր գիրերուն պատասխան տամ, Աստուծով ես կը հասկընամ քո բոլոր մաքթուպներուն գրի զօրութիւն, մկայ (հիմա) էսա գրովս իմաց կանեյ

քո լուսհոգութեան քի, զմէն ժամանակ գրէ վէ ի՛նչ տեսակ տեղեկութիւն որ կուղես կը տամ քեզ, պէխամ (անհոգ) եղիւր:

Դու գրիդ մէջ ասեր էիր քի «մէկ աղէկ ցանկ տի խրկեմ, ինոր վրայօք պէտք է գրել»։ քո էտա խնդիրքն իմ գլխու վէ երկու աչիչ վրէն:

Էստ մաքթուպով քո լուսհոգութեան կը շրկեմ ձեր Յովէլեան ցեղի միջու արանց վէ կանանց, ծերոց վէ աղայոց, մեծերուն վէ փոքրերուն, կանտկուղ ճժերուն, ինչպէս Սլորիկի վէ Կլորիկի շատ եւ շատ սիրոյ բարեններ:

Հիւրմաթ արէք ձեր ասած ցանկն խրկել, որ սկսիմ գրել ի պսակ քո փափագին:

ԱՖ կանես գրիս լեզուի ոճերուն, որ շատ բաներով պակաս են, դու գրի զօրութիւնն վէ մտքին նայէ մինակ, ձեն զարար չունի, օրից օր կը շտկեմ:

Ես եմ եգեկիւղ աղային գրագիր:

ՂԱՐԻՊՁԱՆ

Սոյն նամակի պատասխանն առածիս պէս պատճէնը կը խոտտանամ անյապաղ շրկել Պատկերիդ ի հրատարակութիւն:

ԱՆՈՒՇԱՒԱՆ

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ Ք

ՏԻԿԻՆ ՏԻԺՕԼԱՖՈՒԱ

Յրանայի Հանրային կրթութեան նախարարը որ քանի մ'ամիս առաջ Պատուոյ լէգէոնի խաչը նուիրեց այս զիտուն կնոջ, գիտական պատուիրակութեան մը հետ զըր-

կուած էր ի Պարսկաստան հետազոտական ձեռնարկներ ընելու համար ի հաշիւ կառավարութեան: Սոյն անխոնջ ուղեւորուհին, որ տակաւին 32 տարեկոն է, ամենամեծ յաջողութեամբ իւր ուղեւորութիւնը աւարտելով Յրանսա հասաւ անցեալ սարի: Պարսկաստանի մէջ, ուր անպակաս են այսպիսի ձեռնարկի մը ահագին խոչընդոտներն, երբէք այս քաջասիրտ կնոջ վհատութիւն պատճառած չ'են, որ երբեմն միայնակ աւազակաց հետ կռուիլ եւ զէնք գործածել ըստիպուած է այր մարդու զգեստներու ներքեւ պատսպորուած:

Մատամ Տիէօլաֆուա ամենամեծ դժուարութեամբ Յրանսա փոխադրած է 300 սնտուկներ, յորս կը պարուենակէին մեծարժէք հնութիւններ՝ ընդ ամենն երկու միլիօն Ֆրանքի, որք պիտի զետեղուին Լուվրի պալատին մէջ՝ յատուկ տեղ մը, որ այս առթիւ կը շինուի: Իւր երկան մահամերձ հիւանդութեան միջոցին սոյն անխոնջ կին միայնակ կարգի դրած է այս ամեն հնութիւններ, գծագրելով, լուսանկարելով եւ օրինակելով զայնս:

Մատամ Տիէօլաֆուա այս տարի հրատարակեց իւր ուղեւորութեան արդիւնքն Հաշէթի գրավաճառանոցէն Ուղեւորորիւն ի Պարսկաստան եւ ի Քադդէաստան անունով:

Սոյն չքեղ եւ գեղեցիկ պատկերներով զարդարեալ գրքին մէջ Յրանսացի ուղեւորուհին առիթ կ'ունենայ խօսելու նաեւ Պարսկաստանի Հայոց եւ Հայուհեաց վրայ: Սպահանի եւ Նոր-Ջուղայի մի քանի հանգէսներու մէջ, յորս դտնուած է, բոլորովին գմայելի եւ սիրուն գտած է զայնս: Հիացմամբ կը համակուի մանաւանդ Նոր-Ջուղայի Հայոց հարսանեաց միջոցին, որոյ նկարագրութիւնը կ'ընէ փայլուն եւ ճոխ երանգներով, որք ի վեր կը հանեն արեւելեան իշխանական չքեղութիւնն եւ հայկական պարզութիւնն:

Մատամ Տիէօլաֆուայի գրքին մէջ այն-
պիսի հետաքրքրաշարժ տեղեկութիւնք կան
Նոր Զուղայի հայ աղգարնակութեան նկատ-
մամբ, զորս հիացմամբ կրնան կարդալ ամեն
հայք, որք անդէտեն մեր հեռաւոր եղբարց
եւ քերց սովորութեանց եւ բարուց:

ՏԻԳՐԱՆ

—o—

ՎԻԹԻԱՐԻ ՓԵԹԱԿ ՄԸ

Տօքթօր կիւլմէթ որ Աւստրալիոյ
գիւղատնտեսական աղգային ընկերու-
թեան կողմէ շրկուած էր Աւստրալիոյ
անտառները ուսումնասիրելու համար,
7 մէթր հաստութեամբ եւ 120 մէթր
բարձրութեամբ Eucalyptus ի մը հանդի-
պեր է, որ վրայ սև մեղուաց խումբ
մը կը թառի եղեր: Գիտնական Տօքթօ-
ռին ուշադրութիւնը դրաւելով սոյն
երևոյթ, զարմացմամբ տեսեր է Վիթ-
իարի փեթակ մը սոյն անտառանման
ժառին վրայ, զոր վար առնել տալով,
գտեր է 3500 քիլօկրամ մեղր: Կարապ
փեթակը կը կշռէ եղեր միայն 1000
քիլօկրամ:

Անշուշտ այս գիւտ Աւստրալիացի
Տօքթօրին ոսկեհանք մը գտնելու չափ
զարմացում եւ հետաքրքրութիւն պատ-
ճառած պէտք է լինի:

—o—

ՊՅԱՆԻ ԳԻՒՂԻ ԿԵԱՆՔԸ

Այնան կէսն է. պտուղները հասուն-
ցան եւ դետին թափեցան, խթման պը-
տուղը իսկ եկաւ՝ չիֆթէ սաբըլը: Տա-
կաւին 10նից ազդընտիրը իր տեղն է:

Անցեալ տարի էր, այս օրէն մէկ
մատ անդին էինք, Հրազդան ալ քիչ
մը ասդին էր, միշտ հասուն: Հաւկիթն
ալ ասփան էր:

Այն ատեն իզմիրի վաճառականնե-
րը թուզ կը ծախէին, Հրազդան ալ ա-
նոնց միջնորդութիւն կրնէր, եթէ չընէր
եւ եթէ ըրած չըլլար, չէր կրնար իզմիրի
վաճառականները թզավաճառ կոչել:

Միջնորդի վկայութիւնը կարեւոր է.
քանի՜ թզավաճառ կայ իզմիր. միջնոր-
դը Հրազդանն է, նա գիտէ: Մենք իզ-
միրի առաջնակարգ վաճառականներն
բոլորն ալ մանիֆաթուրաճի, բալամուտ-
ճի, աֆրինճի, բամպակճի միայն գի-
տենք: Թուզճի, հաւկիթճի Հրազդանին
հարցընել պէտք է:

ՎՐԱԶԴԱՆ

—o—

ՅԵՇԱՏԱԿԵԼԻ ԴԷՊԵՐ

Օրուան խնդրոց մէջ յիշատակութեան
արժանի կարեւոր խնդիրն է Ամեն Ս. Պատ-
րիարք Հօր հրաժարականն, որ ընդհանուր
սրտայուզութիւն պատճառած է: Եկեղեցա-
կան դասն այս առթիւ կարեւոր ուղերձ մը
մատուցած է առ Ն. Բարձր Սրբազնութիւն
եւ աշխարհական դասն ամեն կարգէ ու աս-
տիճանէ այցելութիւն կուտան: Ն. Բարձր
Սրբազնութեան հրաժարականն ընդունած
ջէ Բ. Դուռը, կամը յայտնած է որ Ս. Պատ-
րիարքը շարունակէ զիւր պաշտօն՝ պատ-
րաստականութիւն յայտնելով թէ առկա
խնդիրք պիտի կարգադրուին:

— Ողբացեալ Տ. Ներսէս Պատրիարքի
մահուան Դ. Տարեգարծը Գատը-Գիւղի եւ
մայրաքաղաքի մի քանի եկեղեցեաց մէջ
կատարեցաւ ի ներկայութեան խուռն բազ-
մութեան:

— Ազգային շրջանակաց մէջ կատարեալ-
պէս հակասական կը նկատուի Գեր. Մելքի-
սեդեկի այն ընթացքը, որով մէկ կողմէ կը
յայտարարէր թէ ինք կաթողիկոսական խըն-
դրոյ մէջ բոլորովին չէզոք է, եւ միւս կող-
մէ Շահպաղըեան վարդապետի մասին գրած
է բազմիւր մը, որոյ իմաստը դժբաղդաբար
խիստ ծանր լինել կը թուի:

معارف نظارت جليله سلك و جليله طبع اوله

